

משנה מגלה פרק ג

Mishnah Megillah, chapter 3

(1) If the townspeople sell the village square [an area that retains some holiness as people use the square to pray during fasts] they must use the proceeds to purchase a synagogue [however, the Sages disagree and maintain that a square does not retain any holiness, the *halachah* follows this view]. If they sell a [village]

synagogue they purchase with the proceeds an ark [a city synagogue may not be sold since it was built with the intention that travellers would use it; hence it belongs to the general public]. If they sell an ark they purchase with the proceeds Torah covers. If they sell Torah covers they purchase with the proceeds scrolls of Scripture. If they sell scrolls of Scripture they purchase with the proceeds a Torah scroll [the concept being that the proceeds of a sale may only be used to purchase something with a **higher degree of holiness**]. However, if they sold a Torah scroll they may not purchase scrolls of Scripture. Scrolls of Scripture they may not purchase Torah covers, Torah covers they may not purchase an ark, if they sold an ark they may not purchase with the proceeds a synagogue, if they sold a synagogue they may not purchase with the proceeds a town square and the same applies to any leftover funds [after the purchase of a more holy article, since this would be purchasing an item with a lower degree of holiness. All the aforementioned is applicable only when the seven communal representatives did not sell the items in the presence of the townspeople; however, if all the townspeople were present then they may buy anything with the proceeds].

רבנו עובדיה מברטנורא

א בני העיר רחובה של עיר. יש בה קדושה, שמתפללין בה בתעניות. וחכמים פליגי על סתם מתניתין ואמרי רחובה של עיר אין בה משום קדושה, הואיל ואין מתפללין בה אלא באקראי בעלמא. והלכה כחכמים: **בית הכנסת לוקחים תיבה.** ודוקא בית הכנסת דכפרים הוא דמצו מזבני לה. אבל בית הכנסת דכרכים כיון דמעלמא קא אתו לה הויא דרבים ולא מצו מזבני לה: **ספרים.** נביאים וכתובים: **אבל אם מכרו תורה לא יקחו ספרים.** דמעלין בקודש ואין מורדין: **וכן במותריהם.** מכרו ספרים ולקחו ממקצת הדמים תורה, לא יקחו מן המותר דבר שקדושתו פחות. ולא נאמרו כל הדברים הללו אלא כשלא מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר. אבל אם מכרו שבעה טובי העיר במעמד אנשי העיר, אפילו לקנות בדמים שכר לשתות מותר. ודוקא בשל כפרים כדאמרין:

Community property is not sold to an individual since this lowers the degree of holiness, these are the words of Rabbi Yehudah. They said to him: If that be the case then one should not be permitted to sell from a large town to a small town.

(2) A synagogue may not be sold [even one community synagogue to another community synagogue] unless there is a condition that if they wish it may be repurchased, these are the words of Rabbi Meir [the *halachah* does not follow Rabbi Meir]. But the Sages say they may sell it permanently [even to an individual], save for four purposes [it must be stipulated at the time of sale that it may not be used] as a bathhouse, a tannery, a mikvah, or for a laundry [or lavatory]. Rabbi Yehudah says: It is sold for a courtyard and the purchaser may do as he pleases [the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah].

(3) Rabbi Yehudah further stated: A synagogue that has been destroyed [must be treated with respect and] one may not eulogize in it, nor does one twist ropes or spread nets in it [or any other type of labor] and one may not spread produce to dry on its roof, nor may it be used as a shortcut, as it is written: "I will desolate your sanctuaries" (Leviticus 26:31), implying that they retain there sanctity even when they are desolate. If grass grew over [the ruins], it may not be cut [and be removed from there, however, one may cut it and leave it there], so as to induce grief [and encourage its reconstruction.]

(4) If the first of Adar falls on shabbat we read the section [in the Torah for

רבנו עובדיה מברטנורא

ב אלא על תנאי. ואפילו משל רבים לרבים אסור למכור מכירה חלושה, דדרך בזיון הוא, כלומר אינו בעינינו כלום. ואין הלכה כר' מאיר: **ממכר עולם.** ואפילו ליחיד ואפילו לכל תשמישן: **חוץ מארבעה דברים.** דלאותם ארבעה דברים לא ימכור: **בית המים.** לכביסה. אי נמי, למי רגלים: **ר' יהודה אומר מוכרין אותו לשם חצר וכו'.** ואין הלכה כר' יהודה: **ג ואין מפשילין.** גודלים ופותלים. והוא הדין לכל שאר מלאכות. אלא שהפשלת חבלים צריך מקום רחב ידים ובית הכנסת בית גדול הוא וראוי לכך והוי אורחיה: **קפנרריא.** לקצר הלוחו דרך בית הכנסת. ולשון קפנרריא, אדמקיפנא דרי איעול בהא, כלומר בעוד שאני צריך להקיף שורות בתים אקצר מהלכי ואכנס דרך

כאן: **מפני עגמת נפש.** שיזכרו ימי בנינו ויתנו לב לבנותו אם יוכלו, או יבקשו עליו רחמים שיחזור.

maftir] of *shekalim* [the portion dealing with the half-shekel contribution which was used to purchase public offerings for the following month of Nissan] (see Exodus 30:11-16). If it falls in the middle of the week we advance the reading of *shekalim* to the shabbat before [*Rosh Hodesh*], and on the next

shabbat there is a break [in reading the second of the four *parshiot*, i.e., between *shekalim* and *zachor*]. On the second shabbat we read the section of *zachor* [dealing with the commandment to remember that which “Amaleik did to you on the way” (Deuteronomy 25:17), so that it be the shabbat before Purim], on the third shabbat [i.e., the shabbat after Purim] we read the section of *parah adumah* [the red heifer (Numbers 19:1-22), forewarning the need to purify oneself before the Pesah offering which must be offered in purity] and on the fourth shabbat we read the section of *HaHodesh Hazeh Lachem* [dealing with the designation of *Rosh Hodesh Nissan* as the first month of the year and the laws of Pesah. During the special reading of the four *parshiot* we also read special corresponding *haftorah's* from the Prophets]. On the fifth shabbat we return to our normal [*haftorah*] reading schedule [which relates to the *Parshah*]. For all of the following we interrupt [the regular *haftorah* reading]: For *Rosh Hodesh*, for Hanukah, for Purim, for fasts, for the *ma'amadot* (see Ta'anit 4:2) and for Yom Kippur.

(5) On [the first day of] Pesah we read the section of the festivals in Leviticus [“When an ox or a sheep or a goat is born” (Leviticus 22:27 f.f.)]. However, today

רבנו עובדיה מברטנורא

לפיכך אין אסור אלא ללקט עשבים ולהאכיל לבהמה או לאבדם לגמרי אבל ללקט ולהניחם במקומם מותר דאיכא עגמת נפש: **ד קורין פרשת שקלים**. כי תשא. להודיע שיביאו שקליהם באדר, כדי שיקריבו באחד בניסן מתרומה חדשה: **מקדימין לשעבר**. קורין פרשת שקלים בשבת שלפני ראש חודש. ואפילו חל ראש חודש אדר בערב שבת מקדימין לשבת שעברה: **ומפסיקין לשבת הבאה**. מלומר פרשה שניה. כדי שתקרא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים, לסמוך מחיית עמלק למחיית המן: **בשלישית פרה אדומה**. להזהיר את ישראל לטהר עצמם כדי שיעשו פסחיהם בטהרה. ואיזו היא שבת שלישית, כל סמוכה לפורים מאחריה. וכשחל ראש חודש ניסן להיות בשבת, היא לה שבת שלישית שבת הסמוכה לראש חודש ניסן, כדי לסמוך אזהרת תמאי מתים לפסחים: **ברביעית החודש הזה**. ששם פרשת הפסח: **לכסדרן**. לסדר ההפטרות שעד הנה מפטירין מעין ארבע פרשיות. פרשת שקלים, בן שבע שנים. פרשת זכור, פקדתי את אשר עשה לך עמלק. פרשת פרה, וזרקתי עליהם מים טהורים. פרשת החודש, בראשון באחד לחודש. מכאן ואילך חזר להפטיר מעין פרשת

we follow the custom of reading: “Withdraw or take for yourselves sheep for your families” (Exodus 12:21 f.f.). On *Shavuot* [we read the section of the] seven weeks (see Deuteronomy 16:9). On Rosh HaShanah [we start from]: “On the seventh day of the first of the month” (Leviticus 23:23). On Yom Kippur [we start from]: “After the death” (Leviticus 16:1). On the first day of Sukkot we read the section of the festivals in Leviticus (Leviticus 22:27 f.f.) and on the other days of Sukkot we read the section of the offerings of the festival (Numbers 29:17 f.f.).

(6) On Hanukah we read the section of the dedication of the altar by the princes (Numbers 7:12 f.f.). On Purim: “And Amalek came” (Exodus 17:8). On Rosh Hodesh: “And on your New Moons” (Numbers 28:11). On the *ma'amadot* [the early Prophets instituted twenty-four priestly watches, called *mishmarot*

רבנו עובדיה מברטנורא

היום: **לכל מפסיקין**. שאין מפטירין מעין הפרשה, אלא מעין המאורע: **ה בפרשת מועדות שבתורת כהנים**. שור או כשב או עז. וביומא קמא מיירי. והאידיא נהוג עלמא שקורין ביום ראשון משכו וקחו לכם, ומפטירין בפסח גלגל. בשני, שור או כשב, ומפטירין בפסח יאשיהו. בשלישי, קדש לי כל בכור. ברביעי, אם כסף תלוה. בחמישי, פסל לך. בששי, ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו. בשביעי, שירת הים, ומפטירין וידבר דוד. בשמיני שהוא יום טוב אחרון של גליות, קורין כל הבכור, ומפטירין עוד היום בנוב לעמוד. בעצרת, ביום טוב ראשון, בחודש השלישי, ומפטירין במרכבה של יחזקאל. ביום טוב שני של גליות קורין כל הבכור, ומפטירין בחבקוק. בראש השנה, וה' פקד את שרה, דבראש השנה נפקדה שרה, ומפטירין בחנה שגם היא נפקדה בראש השנה. ביום טוב שני, בעקידה. ומפטירין הבן יקיר לי אפרים. ביום הכפורים שחרית קורין באחרי מות, ומפטירין כה אמר רם ונשא. במנחה קורין בעריות, ומפטירין ביונה. בשני ימים טובים של חג קורין שור או כשב או עז, ומפטירין ביום ראשון הנה יום בא לה'. וביום טוב שני, ויקהלו אל המלך. ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג, כיצד, יום שלישי שהוא יום ראשון של חולו של מועד, כהן קורא וביום השני, לוי קורא וביום השלישי, ישראל קורא וביום הרביעי, והרביעי חוזר וקורא וביום השני וביום השלישי. וביום הרביעי, כהן קורא וביום השלישי, לוי קורא וביום הרביעי, ישראל קורא וביום החמישי, והרביעי חוזר וקורא וביום השלישי וביום הרביעי. וכן כולם ביום טוב אחרון של חג. כל הבכור, ומפטירין ויהי בכלות שלמה. ולמחר קורין וזאת הברכה, ומפטירין ויהי אחרי מות משה. ושבת שחל להיות בחולו של מועד בין בפסח בין בסוכות, קורין ראה אתה אומר אלי, ומפטירין, בפסח, העצמות היבשות. ובסוכות, ביום בוא גוג. שמסורת בדינו, דתחיית המתים עתידה להיות בפסח, ומלחמת גוג ומגוג בסוכות: **ו במעמדות במעשה בראשית**. שבשביל הקרבנות נתקיימו שמים וארץ. וסדר קריאתן מפורש במסכת תענית

corresponding to each *mishmar* there was a *ma'amed* made up of groups selected from the entire Land, who would gather in prayer during the sacrificial offerings in Jerusalem and read from the Torah] the account of creation [indicating that the existence

בְּרִכּוֹת וּקְלָלוֹת. אֵין מְפָסִיקִין בְּקְלָלוֹת, אֶלָּא אֶחָד קוֹרֵא אֶת כָּלֶן. בְּשָׁנֵי וּבַחֲמִישֵׁי וּבַשְּׁבִת בְּמִנְחָה, קוֹרִין כְּסֻדְרָן וְאֵין עוֹלִין לָהֶם מִן הַחֲשֻׁבוֹן, שְׁנֵאֲמַר, (וַיִּקְרָא כג) וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת מַעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִצְוַתָּן שֶׁיְהוּ קוֹרִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזִמְנוֹ:

of the world is dependant on the offerings in Jerusalem (see Ta'anit chapter 4)]. On fast days [proclaimed for calamities we read] the section of blessings and curses (Leviticus 26) [indicating that sin causes calamities; however, on permanent fast days we read ויחל Exodus 32:11]. The section of curses may not be broken up; rather it must be read by one person. On Monday and Thursday, and on shabbat and at *minhah*, we read the regular portion of the week and this is not counted as part of the reading [for the next shabbat, and we start at the beginning of the *parshah*]. As it is said: "And Moshe told the Children of Israel the appointed seasons of the Lord" (Leviticus 23:44) implying that it is a precept that [throughout the entire year] it [i.e., relevant portions of the Torah] should be read in its season.

רבנו עובדיה מברטנורא

בפרק אחרון: ברכות וקללות. אם בחקותי להודיע שעל עסקי החטא באה פורענות לעולם, ויחזור בתשובה וינצלו מצרתם: כסדרן. בסדר פרשת היום: ואין עולין להם מן החשובין. כשיגיע יום שבת יחזרו ויקראו מזה שקראו בשני ובחמישי ובשבת במנחה: שנאמר וידבר משה. אכולה מתניתין קאי ללמוד מכאן שמצוה לקרות בכל המועד מענין המועד: